

Mededeling: volgende week om deze tijd de eerste aflevering van de Radio Jazz Quiz 1982. Die gaat in tien delen, duurt dus tien weken, want het fragment muziek van één minuut + de dubbelvraag is behalve ~~in dit programma~~ op deze plekke te horen: woensdagavond, VARA And all that Jazz - donderdagavond TROS Sesjun en AVRO Jazz Spectrum - vrijdagavond KRO Nine o'clock jazz - en zaterdagavond NCRV Jazztime. De 10 mensen die er als beste uitkomen worden voor 9 mei uitgenodigd in de studio een jazzquiz te doen die exact gaat als de jazzquiz van de ~~Europese~~ ^{Surin} Radio Unie op 15 oktober, waar de beste van die tien voor Nederland uitkomt. De Radio Jazz Quiz 1982 begint dus volgende week, deze tijd, deze zender. Nu: MDR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 110.

plaat 1

Jimmy Yancey: State Street Special (Yancey)
B/2 - 2:40 - RCA 730.561

Jimmy Yancey, 20 februari 1898 geboren in Chicago, was als kind danser - al voor de eerste wereldoorlog was hij met de Bert Earle Company in Engeland. Op zijn 17e terug in Chicago, (dat was dus 1915), leerde hij piano spelen van zijn oudere broer Alonzo. Zijn vaste baan was terreinknecht bij het White Sox baseball team, hij snabbelde erbij als pianist, op een heel enkele uitzondering na zoals 1948 in de New Yorkse Carnegie ^{Hall} alleen in Chicago. Voor Victor maakte hij daar op 25 oktober 1939 o.a. het "State Street Special" dat u hoorde, en in vergelijking met de fameuze boogie pianisten die wij in de vorige aflevering heluisterden -Albert Ammons, Pete Johnson en Meade Lux Lewis- valt duidelijk op dat Jimmy Yancey minder motorisch gedreven speelt, lieflijker, dat zijn muziek meer luister- dan dans-boogie is. Ik doe de chronologie deze keer wat geweld aan terwille van de duidelijkheid, volgt nu een Yancey-plaat van december 1943, voor het merk Session gemaakt in Chicago, de ontroerende vertolking van Leroy Carr's 8-mattege "How Long Blues".

plaat 2

Jimmy Yancey: How Long Blues (Leroy Carr)
B/1 - 3:54 - Folkways Records FJ 2802

Jimmy Yancey en "How Long Blues", ~~xxxx~~ december 1943 gespeeld voor het Session label in de stad Chicago waar ~~xxxx~~ Yancey geboren werd, en ~~xxxx~~ op 17 september 1951 overleed, 53 jaar oud. In de vorige aflevering van deze jazzgeschiedenis zei ik over Kansas City boogie-pianist Pete Johnson dat hij lang niet alleen boogie woogie speelde, maar vooral door John Hammond's 1938 Carnegie-concert als zodanig getypecast was. Dit is Pete Johnson in Kaycee, 11 november 1940.

plaat 3

Pete Johnson's Band: Six twenty seven Stomp (Johnson, Dexter, Jacobs)
A/1 - 3:08 - Coral CP 39

Deze band bestond uit Hot Lips Page-trompet, Eddie Barefield-klarinet en altsaxofoon, Don Stovall-altsaxofoon, Don Byas-tenorsaxofoon, Pete Johnson-piano, John Collins-gitaar, Abe Bolar-bas en A.G.Godley-drums. Page en Godley maakten ~~o~~it deel uit van de legendarische Blue Devils, de ~~de~~ grote concuren van de Bennie Moten Band. Dat is Kansas City jazz-geschiedenis, in die stad kwamen de musici ~~xxx~~ die wij net hoorden voor Decca bij elkaar op 11 november 1940 om ~~xxx~~ herinneringen aan een recent glorieus verleden vast te leggen. De producer was Dave Dexter, en hij heeft als zovelen zijn naam laten zetten bij de Pete Johnson compositie "Six Twenty seven Stomp". Op ^{de}zelfde dag, in exact dezelfde bezetting, speelde deze formatie onder de naam Oran Hot Lips Page and his Band een herinnering aan Bennie Moten-1932: "Lafayette".

idem

Oran Hot Lips Page a/h Band: Lafayette (Count Basie, Eddie Durham)
B/2 - 2:50 - idem

"Lafayette", Decca, 11 november 1940 in Kansas City. Hot Lips Page-trompet, Eddie Barefield-klarinet en altsaxofoon, Don Stovall-altsaxofoon, Don Byas-tenorsaxofoon die het jaar daarop bij Count Basie zou gaan spelen, Pete Johnson nu eens niet in zijn rol van boogie-pianist, John Collins-gitaar, Abe Bolar-bas, A.G.Godley-drums. Page was 27 januari 1908 in Dallas, Texas geboren, speelde bij Ma Rainey en Bessie Smith, kreeg zelf -vooral bij music een reputatie als bluessinger, werkte bij Troy Floyd, de Blue Devils en Bennie Moten, maakte sinds oktober 1935 deel uit van de kleine Count Basie Band waarmee de pianist in de Reno Club startte. Maar ^{ging} in '36 niet mee naar New York ^(want) Impresario Joe Glaser had hem overgehaald zelf orkestleider te worden - dat hele verhaal zat in deel 72 van deze NOS Jazzgeschiedenis. 10 maart 1938 maakte Hot Lips Page voor het eerst platen als orkestleider, voor Decca in New York City. Dit is "He's pulling his whiskers".

plaat 4

Hot Lips Page a/h Band: He's pulling his whiskers (Hot Lips Page)
A/6 - 2:47 - Brunswick 87 527

Van trompettist Hot Lips Page zelf: "He's pulling his whiskers", met Pete Clark-klarinet en altsaxofoon, Lonnie Simmons-tenorsaxofoon, Jimmy Reynolds-piano, Connie Wainwright-gitaar, Wellman Braud (tot 1935 bij Duke Ellington)-bas, Alfred Taylor-drums. Uit dezelfde session Hot Lips Page ook als blues-singer "Down on the levee".

idem

Hot Lips Page a/h Band: Down on the levee (Hot Lips Page)
A/7 - 2:52 - idem

"Down on the levee", ook weer van Hot Lips Page - en 'levee' is het Franse woord voor dam of wal, zo worden de dijken langs de Mississippi genoemd, overblijfsel uit ~~het Franse koloniale tijdperk in Noord-Amerika~~ het Franse koloniale tijdperk in Noord-Amerika,

Nog één stuk uit deze session, waarin Page zijn bewondering voor Louis Armstrong duidelijk maakt door te beginnen met een variatie op "West End Blues". Hij zingt er ook weer in, en dat gaat over heel iets anders. "Old Man Ben".

idem

Hot Lips Page a/h Band: Old Man Ben (Hot Lips Page)
A/8 - 2:53 - idem

"Old man Ben" van Hot Lips Page, waarin heel even "Caldonia" voor de dag kwam, hit uit 1945 van Louis Jordan die het in januari opnam, Woody Herman pikte het een maand later voor zijn Big Band. U hoorde trompettist/zanger Hot Lips Page op 10 maart 1938 voor Decca in New York City met Pete Clark-klarinet en altsaxofoon, Lonnie Simmons-tenorsaxofoon, Jimmy Reynolds-piano, Connie Wainwright-gitaar, Wellman Braud-bas, Alfred Taylor-drums.

Volgende keer nog het een en ander over Hot Lips Page - dit was NOS Jazz-geschiedenis deel 110, Mdr.

0 0 0 0 0

opn. 21-1, 82

NA 102627

22 10

252

253

2755